

Ako sa stehlík Pestrík nevedel dočkať návratu slávika Speváčika

Text a perokresby: **Miroslav SANIGA**

Keď v dolinke Olinke panuje máj, všetky sťahovavé vtáčiky bývajú z teplých krajín už doma vo svojich hniezdach. Ešte na sklonku marca sa vracia do svojho domova u strýka Buka červienka Plačkulienka. Vzápätí za ňou prilietajú ľabtuška Linda, vrchárka Hanblivka a penica Čiernočiapočka. Počas apríla zavítajú do svojich domovov v dolinke Olinke trasochvost Žltko, sluka Súmračníčka, belorítka Rita a lastovička Vidličiarika. Poslední sa vracajú dudok Chocholúšik, prepelica Podkajka a slávik Speváčik.

Slávik Speváčik - *slávik krovinový*

Stehlík Pestrík - *stehlík pestrý*

Stehlík Pestrík žije na okraji lesného zátiašia na slivke Ivke. Jeho najlepším kamarátom je slávik Speváčik, ktorého vždy netrpezlivo očakáva. Počas celej jesene a zimy je mu bez neho veľmi clivo. Slávik Speváčik už na sklonku leta odlieta do teplých krajín, až na juh Afriky. Kým preletí takú diaľku z dolinky Olinky, trvá mu to veľmi dlho. Preto sa musí od stehlíka Pestríka odobrať zavčasu. Aj zo zimoviska v Afrike odlieta zavčasu, aby stihol priletieť k ujovi Javorovi ešte počas mája.

Jeden rok ale darmo vyčkával stehlík Pestrík na slávika Speváčika. Vždy ráno vyletel vysoko do koruny uja Javora a sledoval obzor na juhu. Dočkal sa však iných vtáčikov, ktorí sa tiež vracali z teplých krajín. Každého spovedal, či Speváčika na svojej ceste náhodou nevidel. Všetky vtáčiky však len krútili hlavami, že ho veru nikde nezahliadli.

Keď sa stehlík Pestrík už začal zmierovať s tým, že slávik Speváčik sa už nikdy nevráti do svojej rodnej dolinky Olinky, svitla mu iskrička nádeje. Niekedy v polovici mája sa zastavil na slivke Ivke dudok Chocholúšik.

- *A ty čo tu sedíš taký smutný?* - prihovoriť sa dudok stehlíkovi. - *Všetky vtáčiky v celej dolinke Olinke si veselo štebocú a ty tu posedávaš, akoby si bol onemel.*

- *Neonemel som,* - odvetil smutným hlasom stehlík Pestrík. - *Len mi je veľmi clivo za mojím verným kamarátom slávikom Speváčikom. Ja som vždy najradšej pospevoval vedno s ním. Teraz však, keď sa mi nevrátil z teplých krajín, už nemám s kým švitoriť.*

- *Už zajtra sa ti tvoj kamarát vráti,* - odvetil mu na to dudok Chocholúšik. - *Spolu so slávikom sme trávili chvíľky v Afrike. Ešte včera som ho videl v jednom háji a povedal mi, aby som pozdravoval od neho všetkých nájomníkov dolinky Olinky. Ako vidím, ty si to najdôležitejšie stvorenie, komu patrí jeho pozdrav.*

- *Tak slávik Speváčik sa sem predsa len vráti?* - zvolal natešený stehlík Pestrík. - *A ja som si už myslel, že nie je medzi živými. Chocholúšik, ani si nevieš predstaviť, akú veľkú radosť si mi urobil. Teraz už nemám sucho v hrdle a môžem hneď spievať.*

Stehlík Pestrík sa tak rozospieval, že ho vtedy nemohol v dolinke Olinke prespievať žiaden iný vtáčik. Od toľkého vyspevovania však načisto zachrípol. Na druhý deň zrána, vyčkával stehlík Pestrík slávika. To bolo radosti, keď sa títo dvaja veľkí kamaráti na slivke Ivke zvitli. Nemohli si však hneď zaspievať vo dvojici, ako to vždy robievali, keď sa uvideli po dlhom odlúčení. Trvalo niekoľko dní, kým sa stehlíkovi vrátil čistý hlas. Až potom mohla zaznievať lesným zátiším dolinky Olinky pesnička, ktorú tak radi spoločne spievali stehlík Pestrík a slávik Speváčik.